DECEMBER - NUMMER 1982

HELIOS NIEUWS

Jaargang 36, nr 4
december 1982
Verschijnt 6x
per jaar

Helios Nieuws

Stencilwerk:
Wim Jonker

Redaktie:
Rita Smit, Lindelaan 16, 1775 GK Middenmeer

Dagelijks bestuur:

Voorzitter: W. Nauta, Wemmingen 32, Nw. Vennep
tel. 02526-75457
Secretaris: T. Tacx-Willemse, Rhijnvis Feith-straat 34, Amsterdam
tel. 020-183094
Penningmeester: J. Hoekstra, Mient 154, Vijfhuizen
tel. 02508-3023
postgironr.: 573325

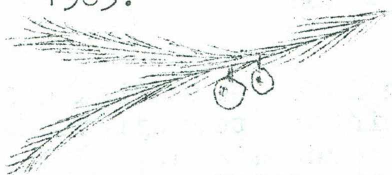
Van de voorzitter...

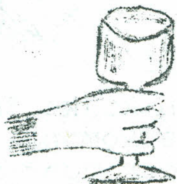
Geachte kampeerders,

Als je naar buiten kijkt dan is er eigenlijk weinig te zien van de komende winter, terwijl toch de feestdagen alweer voor de deur staan.
De winkels puilen uit, en er wordt ondanks de recessie flink gekocht. Gelukkig maar. Desondanks dienen zich de voorboden van 1983 alweer aan. De nieuwe kalenders, agendaboekjes, krakers die hun woongebieden weer opzoeken, de belastingaanslag, teruggaaf AOW (als je mazzel hebt): allemaal voortekenen dat 1982 er voor het grootste gedeelte opzit.
Kamperen is effe uit! Sint, Piet en de Kerstman zijn weer effe in!
Toch kunnen we niet helemaal vergeten dat het nog maar net geleden was dat de zon ons overgoot

met heerlijke warmte. "Een lange warme zomer," die voor heel velen van ons plezier en ontspanning heeft gebracht en voor een enkele andere het soms onvermijdelijke verdriet. Daarom is het fijn te horen dat het met tante Antje de goede kant uitgaat en dat Marjolijn Willemse weer bijna helemaal is opgeknapt. Natuurlijk zijn er wel méér mensen waarmee iets plezierigs of minder plezierigs is gebeurd. Het bestuur weet vaak niet, of hoort te laat, dat er met deze of gene iets is voorgevallen. Daarom gaat juist naar deze mensen een wens uit van wat meer geluk en een goede gezondheid!

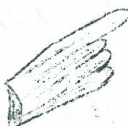
In de gehouden bestuursvergadering op 15 november j.l. is de datum voor het maken van het nieuwe kampschema alweer geprikt. Dat gaat gewoon door. Wanneer al die namen weer op papier staan en we weten wie we weer tegen zullen komen op het strand, dan schiet de winter al weer aardig op.
Maar nog eerst een dronk op 1983, want zó vlug gaat het ook weer niet.
Dus daarom beste mensen: prettige Kerstdagen, een fijne jaarwisseling en een voorspoedig 1983!

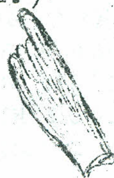

W. Nauta

Wilt u dinsdag 15 maart 1983 vrijhouden!
Dan zal namelijk onze algemene ledenvergadering plaatsvinden te Haarlem.
(Plaats en tijd kunt u via het volgende Helios-nieuws vernemen.)

BESTUURSMEDEDELINGEN

Staangeld

Leden die het komend seizoen komen kamperen, dienen vóór 15 januari 1983 *f* 238,50 over te maken op: postgironr. 573325
t.n.v. KV. Helios
Mient 154
Vijfhuizen.

Dit bedrag is als volgt samengesteld:

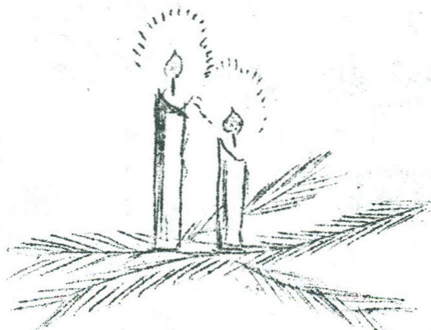
Toeristenbelasting	*f* 66,-
staangeld 1 maand	- 95,-
contributie	- 72,50
stro	- 5,-
	*f*238,50

Mocht het voor het komend seizoen noodzakelijk zijn verhogingen door te voeren, dan zal dit bedrag bij de tweede betaling voldaan dienen te worden.

N.B.

Indien vóór 15 januari 1983 geen betaling heeft plaatsgevonden, dan wordt aangenomen dat u het lidmaatschap van Helios niet verlengt en derhalve ook niet meer komt kamperen...

GIREER DUS NIET OP HET LAATSTE MOMENT, MAAR... DOE HET NU!!!

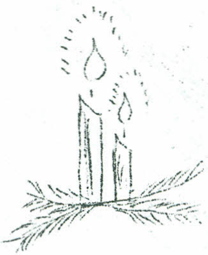
BOUWDATUM:
zaterdag
16 april 1983

AFBREEKDATUM:
zaterdag
27 augustus 1983

1 JAAR OVERSLAAN

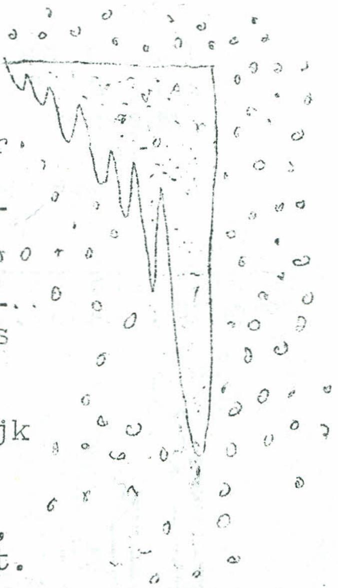
Leden die het a.s. seizoen niet komen kamperen en een seizoen willen overslaan, dienen dit bij het secretariaat kenbaar te maken.
Er dient eveneens vóór 15 januari 1983 *f* 72,50 contributie te worden overgemaakt.

DONATEURS

De donateurs dienen vóór 15 januari 1983 hun donatie ad. *f* 12,50 over te maken op post-giro 573325, onder vermelding van het donatienummer.
Indien uw donatie niet voor bovengenoemde datum is ontvangen, wordt u van de donatielijst afgevoerd.

OPEN PLAATSEN 1983

Hoewel het er op dit moment naar uitziet dat er voor komend seizoen geen of weinig vrije plaatsen beschikbaar zullen komen, worden de donateurs met rangnummer 1 t/m 100 die belangstelling hebben voor een staanplaats waaruit mogelijk lidmaatschap kan voortvloeien, verzocht dit vóór 15 januari a.s. schriftelijk kenbaar te maken bij het secretariaat.
Zij die dan in aanmerking komen, krijgen voor 20 februari bericht.

HET ZOUTE WATER...
een zee van leven

Wat zou Nederland zijn zonder zee? Niet veel soeps, althans soep zonder zout. Want het zoute water heeft toch maar de kustlijn gevormd en onze prachtige Waddenzee uitgeslepen. Als een reusachtige air-conditioning heeft de Noordzee gezorgd voor een gematigd klimaat, waarin onze voorouders het landje achter die zee groot hebben gemaakt.

En toch is het eigenlijk maar een ondiep zeetje, een stukje ondergelopen land zou je kunnen zeggen, op de meeste plekken niet meer dan een paar honderd meter diep. Maar misschien is dat juist de kracht van de Noordzee. Want een ondiepe zee heeft meer te bieden dan de gevaarlijke open oceaan: meer beschutting, meer variatie en dus voor de mens meer vis.

Het zoute water is het grootste levensmilieu op onze aarde. Het droge land en het zoete water verzinken bij de uitgestrektheid en de inhoud van de zeeën en oceanen volledig in het niet. Een paar cijfers. Als we de aardbol egaal zouden kunnen maken en er dan al het nu aanwezige zoute water overheen zouden kunnen storten, dan zou het een laag van 2400 meter dikte rond de aardbol vormen. Een ander getal: alle zeeën en oceanen samen bevatten een hoeveelheid zout water van 1.37 miljard kubieke kilometer! Kunt u zich dat nog voorstellen? Geen wonder dat men lange tijd gedacht heeft dat we ongestraft grote hoeveelheden afvalstoffen in die ontzagwekkende hoeveelheid konden storten zonder de aard van het zeewater te veranderen. Helaas is dat niet zo. Wij mensen maken dermate gemene stoffen, zoals insektenverdelgende middelen, dat die zelfs in zeer kleine verdunning hun invloed uitoefenen op het leven in de zee. Met onze olie vervuilen

we stranden en rotskusten en vernietigen daar vrijwel al het leven. Pas na vele jaren keert het leven weer aarzelend terug. Afvalstoffen van onze industrieën, zoals kwik, hopen zich in de zeebewoners op tot zulke hoeveelheden, dat zij, of wij wanneer wij ze eten, eraan sterven. En wat gebeurt er met de hoeveelheden radioactieve stoffen die hopelijk goed verpakt op diepe plaatsen in zee worden gedumpt? Is die verpakking wel bestand tegen de slopende inwerking van het agressieve zeewater? Zo kunnen we nog wel even doorgaan. De mens bedreigt in hoge mate zeeën en oceanen. Zijn invloed op de onmetelijke watermassa is groter dan hij ooit heeft kunnen vermoeden. Gelukkig breekt het besef door, dat wij zo niet verder kunnen gaan. Langzaam, te langzaam, worden maatregelen overwogen of getroffen. Het moet echter een ieder duidelijk worden, dat met de vernietiging van de zee als leefmilieu wij onszelf vernietigen. De zee is de grootste zuurstofleverancier van onze aarde. Daar zorgen de talloze kleine plantjes voor die in de bovenste waterlagen leven, het fytoplankton. Als deze plantjes in hun groei worden geremd tengevolge van onze afvalstoffen, waar halen wij dan onze zuurstof vandaan?

Wanneer wij de oppervlakte van de zee bedekken met een olielaagje, afkomstig van onze mislukte olietransporten en knoeierijen, dan kan de zuurstof niet eens meer uit het water in de atmosfeer komen. Wat gebeurt er als wij de nu nog enorme voedselbron, die de zeeën en oceanen voor ons vormen, door vervuiling en overbevissing vernietigen? De mens is onverbrekelijk met de zee verbonden. Laten we daarom met zijn allen zuiniger worden op het zoute water.

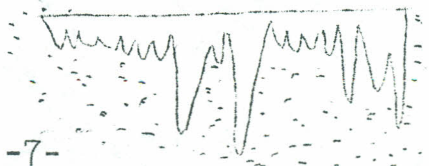
Het zoute water is niet alleen rijk aan planten en dieren, het is ook bijzonder rijk aan allerlei chemische verbindingen.

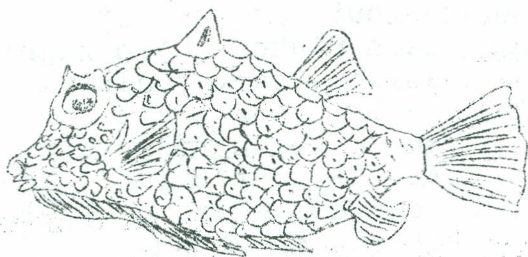

Het zeewater is zout, omdat er gemiddeld 35 gram zouten per liter in is opgelost. In dit zoutmengsel is het keukenzout met 77% het meest aanwezig. Andere belangrijke zouten zijn: magnesiumchloride, magnesiumsulfaat, calciumsulfaat, kaliumsulfaat, calciumcarbonaat en magnesiumbromide. Een van de belangrijkste kenmerken van het zeewater is, dat bijna overal ter wereld deze zouten steeds in dezelfde gewichtsverhouding tot elkaar staan.

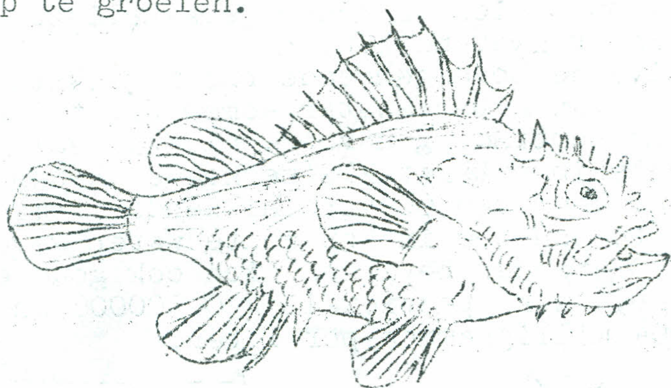
Weliswaar verschilt de totale hoeveelheid zouten in het zeewater op vele plaatsen van elkaar, maar de onderlinge verhouding blijft steeds hetzelfde. In de tropen vinden we de hoogste zoutgehalten, die daar veroorzaakt worden door de hogere verdamping van het water. In de Rode Zee is het zoutgehalte zelfs meer dan 40 gram per liter. De laagste zoutgehalten vinden we in de poolzeeën, waar weinig verdamping optreedt en het zeewater door smeltend ijs en sneeuw regelmatig verdund wordt. De grote hoeveelheid zouten in zeewater verhoogt de dichtheid van het water. Een in zeewater ondergedompeld lichaam ondervindt daardoor een grotere opwaartse druk dan in zoet water. Voor de dieren en planten is dat van groot belang. Zij kunnen zich daardoor gemakkelijker in het water zwevend houden.
Behalve de bovengenoemde belangrijkste zouten van het zeewater komen nog talloze andere verbindingen voor, al zijn vele slechts in uiterst kleine hoeveelheden aanwezig. Meer dan 60 verschillende elementen zijn tot nu toe in het zoute water gevonden. Daaronder bevinden zich ook goud en zilver, in respectievelijk 0.000006 en 0.0004 milligrammen per liter.

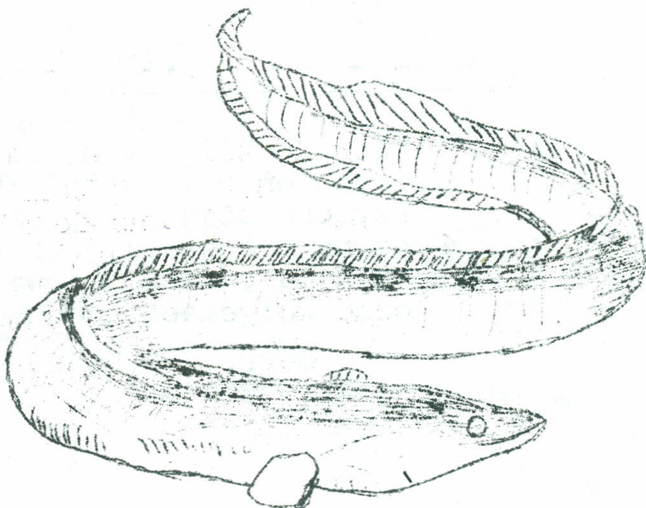

De Noordzee is altijd al een visrijke zee geweest. De omstandigheden voor de produktie van plankton (de verzamelnaam voor het geheel van kleine algen en diertjes die zwevend in het oppervlakte water leven en dienen als voedsel voor jonge vislarven) zijn erg gunstig. De Noordzee is vrij ondiep, de watertemperatuur is relatief hoog en wisselt gering in de loop van het jaar, dankzij de aanvoer van water door de golfstroom, die haar oorsprong vindt in de Sargasso Zee en de Caraïbische Zee. Grote rivieren voeren grote hoeveelheden voedingszouten aan, die door de planktonalgen gretig worden opgenomen. Zo is er vrijwel het gehele jaar door, maar vooral in het voorjaar, een grote hoeveelheid plankton aanwezig, waardoor een groot aantal vislarven de kans krijgt op te groeien.

De Noordzee is door zijn ligging een ontmoetingsplaats voor vissen uit noordelijker en zuidelijker streken. Voor tal van soorten ligt nog net de noordelijke grens van hun woongebied in de Noordzee, terwijl voor vele noordelijke soorten juiste de zuidelijke grens van hun areaal hier bereikt wordt. Afhankelijk van de heersende watertemperatuur trekken deze dieren de Noordzee binnen of verlaten deze. Deze min of meer aan seizoenen gebonden trekbewegingen vinden we vooral in het zuidelijke gedeelte van de Noordzee, waartoe ook ons gedeelte van de zee behoort. In ons gebied vinden we ongeveer 48 soorten die hun hoofdverspreiding in zuidelijker streken hebben, ongeveer 30 soorten die meer in het noorden thuis horen en ten slotte ongeveer 20 soorten die veelal nergens anders zoveel voorkomen als in de Noordzee en noch bijzonder zuidelijk, noch bijzonder noordelijk voorkomen.

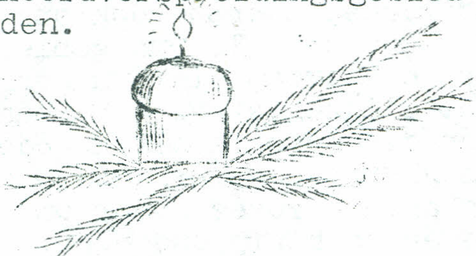

Deze laatste soorten vormen de altijd aanwezige kern van onze Noordzeevisfauna. Onder hen vinden we platvissen als tarbot en griet, dwergtong en bot en roggen als stekelrog, vleet e.

gladde rog. Ook sprot, wijting, pollak en makreel behoren tot deze groep.

Tot de noordelijke soorten die in ons zeegebied voorkomen, behoren platvissen als schol, tongschar, schar en scharre-tong en kabeljauwachtigen als kabeljauw, koolvis, schelvis en leng.

Ook de haring behoort tot de soorten met hun hoofdverspreidingsgebied in het noorden.

Voor uw blijk van medeleven en belangstelling betoond tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn man, betuigen wij u onze welgemeende dank.

mevr. J.M.C. Beckman
en kinderen.

OPROEP!

Voor de toiletten-zuid wordt een toiletbeheerder gezocht.
Leden of donateurs die belangstelling hebben voor deze functie, kunnen zich melden bij het secretariaat.

Wij ontvingen het bericht dat op 1 oktober j.l. is overleden, de heer

G.A.J.A. SCHEIDE

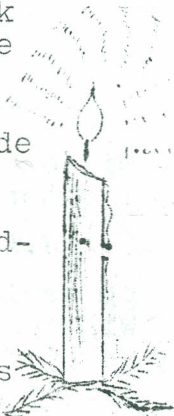
op de leeftijd van bijna 65 jaar.
Wij wensen mevrouw Scheide-Schlebaum en kinderen veel sterkte toe bij het dragen van dit verlies.

het bestuur

KLEINSTE MAN VAN ZANDVOORT VERDWEEN UIT ZIJN GRAF

In het Heliosnieuws nummer 1, van februari van dit jaar, hebben we een artikel gewijd aan de familie Paap. We gaan er nog even op door. Een heel bijzondere figuur in deze familie was de Zandvoortse dwerg Simon Jane Paap.

Over zijn leven en de geheimzinnige omstandigheden waaronder na zijn overlijden in 1828 zijn stoffelijk overschot verdween wordt een afzonderlijk hoofdstuk gewijd in een uit 1876 daterend boekje onder de titel "Curiositeiten van allerlei aard."
Aan deze bron ontlenen wij het volgende over Simon:

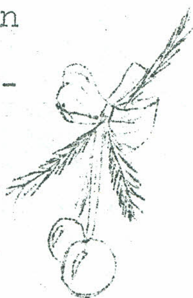
Simon Paap werd op 25 mei 1789 te Zandvoort geboren als eerste kind van het echtpaar Jan Paap en Jannetje Dirksdochter Kraay. Vader en moeder Paap waren van middelmatige lengte, evenals de dochter die uit datzelfde huwelijk werd geboren.
Simon Paap bereikte een lengte van $76\frac{1}{2}$ nederlandse duim. Zijn lichaam was zeer evenredig van bouw, met uitzondering van zijn hoofd, dat naar verhouding te groot was. Na zijn vierde jaar is Simon Paap niet meer gegroeid, schrijft de heer W. Greve, geneesheer te Delft in zijn "Natuur- en Geschiedkundige Verhandeling over de Reuzen en Dwergen" (Amsterdam 1818).
Simon had geen lichaamsgebrek en op de dorpsschool was hij zijn medeleerlingen eerder vooruit dan dat hij achterlijk bij hen was. Hij was vrolijk en aangenaam in de omgang met zijn dorpsgenoten.

Wanneer hij ergens op bezoek was en op een stoof boven op een tafel zijn zitplaats had ingenomen, ging hij zich wel eens te buiten aan het gebruik van sterke drank, hetgeen ten gevolge had, dat hij meer dan eens in beschonken toestand naar huis moest worden gedragen. Ook was hij een groot minnaar van het schone geslacht.
Na zich enige jaren op nederlandse kermissen en in het buitenland voor geld te hebben laten zien, stierf hij op 2 december 1828 te Dendermonde op negenendertigjarige leeftijd. Zijn lijk werd naar zijn geboorteplaats gebracht en op 12 december in de kerk te Zandvoort teraarde besteld.
Op 6 mei 1829 werd het weer opgegraven en overgebracht in een ander graf, in het koor, naast de preekstoel, zoals blijkt uit het procesverbaal, dat bij die gelegenheid werd opgemaakt.
Het opgraven geschiedde in tegenwoordigheid van mr. Jan Willem Willekes, burgemeester van Zandvoort en Jan van der Mije, eerste assessor der gemeente. Er werd geconstateerd dat het lijk van Simon zich in de geopende kist bevond. Door de grootte van het hoofd en door de gehele statuur kon de identiteit worden vastgesteld. Nadat de kist weer gesloten was, werd deze in het nieuwe graf neergelaten, terwijl in de muur boven het graf een steen met inscriptie gemetseld werd.
Tot nu toe is het verhaal over de dwerg Simon Paap betrekkelijk normaal, maar wat nu volgt is een raadselachtige zaak, die nooit is opgelost en die nu 145 jaar na de feiten ook nooit meer opgehelderd zal worden.

Simons korpus nog steeds zoek...

Om een inzicht te krijgen in de feiten volgt hier de inhoud van een brief, die de heer C. Smit, med. dr. te Zandvoort schreef aan de redaktie van "Curiositeiten van allerlei aard."

"Omstreeks het jaar 1840 ontving ik een schrijven van prof. Broers uit Leiden, het verzoek inhoudende het lijk van Simon Paap te kopen voor het natuurkundig kabinet te Leiden. Ik haastte mij de erfgenaam van de dwerg (Jacob Hollenberg, die was gehuwd met de zuster van Simon Paap) kennis te geven van dit verzoek en reeds was ik met deze in onderhandeling getreden over de verlangde koop, toen ik toevalliger wijze te weten kwam, dat het geraamte van zijn zwager zich bevond in het kabinet van prof. Hendriks te Zuiderburg bij Voorburg. Ik gaf aan Hollenberg kennis van hetgeen ik vernomen had en het gemeentebestuur van Zandvoort, dat werd ingelicht, gelastte de opening van het graf in de kerk te Zandvoort.

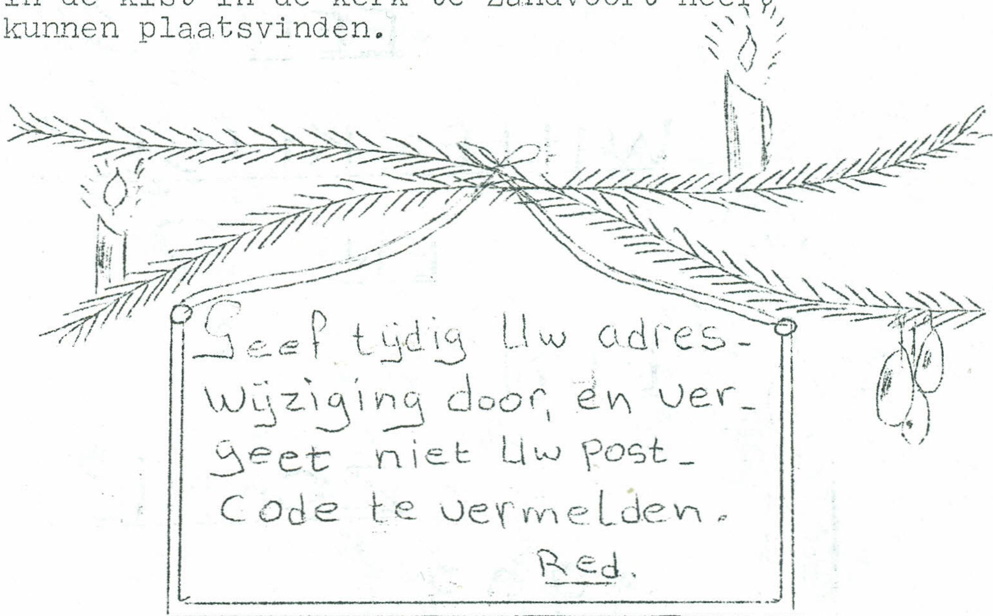

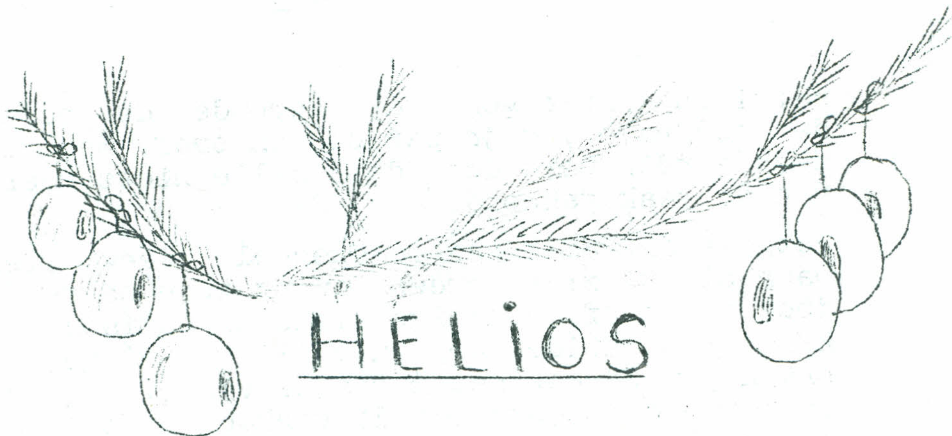
Deze opening, waarvan behoorlijk procesverbaal werd opgemaakt, geschiedde in tegenwoordigheid van de familie van de overledene, de rechter, de burgemeester van Zandvoort en mijn persoon. De kist was aanwezig, doch bevatte thans de beenderen van een kind van zes à zeven jaar, hetgeen duidelijk was te constateren. In ieder geval was het niet het stoffelijk overschot van Simon Paap. Een gerechtelijk onderzoek werd ingesteld,

getuigen werden gehoord, waaronder de koster, de doodgraver, mijn persoon en prof. Hendriks, doch verder werd door de familie niets meer van de zaak gehoord."

Hetgeen dr. Smit had medegedeeld bleek later waarheid te zijn geweest, want toen na de dood van prof. Hendriks diens anatomisch kabinet te Zuiderburg in veiling werd gebracht, werd ook het geraamte van Simon Paap aan de meestbiedende verkocht. Wie de koper was en in wiens bezit het geraamte zich thans bevindt is niet bekend, evenmin hoe de verwisseling van de beide geraamten in de kist in de kerk te Zandvoort heeft kunnen plaatsvinden.

HELIOS

WENST U

EEN

WITTE KERST

EN

EEN

ZONNIG

1983

